ఇవ్వవచ్చా..”

“వైనాట్.. అలాగే!”

“అయితే అలా కౌంటర్ దగ్గర కూర్చుందాం రండి. ఏదన్నా డ్రింక్ తీసు కుంటూ మాట్లాడుకుందాం..”

ఆమె తన చేతిలోని ఫోన్ బ్యాగులో పడేసి అతన్ని అనుసరించింది.

ఇద్దరూ కౌంటర్ ముందు ఉన్న స్టూల్స్ మీద కూర్చున్నారు.

ఇద్దరి మధ్యా ఒక స్టూల్ ఉండేటట్లు జాగ్రత్త పడిన విద్య దానిమీద తన హ్యాండ్‌బ్యాగ్ ఉంచింది. అలా అది ఇద్దరి మధ్యా అవసరమైనంత దూరం మెయిన్‌టె యిన్ చెయ్యటానికి కూడా ఉపయోగపడు తోంది.

“విచ్ డ్రింక్ డు యు ప్రిఫర్? ”

“ఆరంజ్ ఫ్లేమ్స్..”

రెండు ఆర్డర్ చేశాడు పాండు.

“మీరే ప్రాజెక్ట్‌లో పని చేస్తున్నారు? ” అడిగింది విద్య.

ఇలాంటి ప్రశ్న ఏదో ఒకటి వస్తుందని అతను ముందు నుండి ఊహిస్తూనే ఉన్నాడు. అందుకే విసుగ్గా మొహం పెట్టి

“ఇక్కడ కూడా ఆఫీసు విషయాలేంటి విద్యా? మనం ఇక్కడకు వచ్చింది ఆఫీసు వర్క్ నుండి డైవర్ట్ అవటానికి గానీ.. ఇక్కడ కూడా అదే విషయాలు మాట్లాడు కోవటానికి కాదు కదా? ” అన్నాడు.

విద్య కూడా అంగీకరిస్తున్నట్లు నవ్వింది.

ఆపై వారిద్దరి మధ్య సంభాషణ జన రల్ టాపిక్స్ మీదే కొనసాగింది.

పావు గంటలో డ్రింక్స్ తాగటం పూర్తి అయింది.

“నాకు టైము అవుతోంది. లెటజ్ మీట్ ఒన్స్‌గైన్. థాంక్స్ ఫర్ యువర్ కంపెనీ” అంటూ ఆమె దగ్గర సెలవు తీసుకున్నాడు పాండు.

పావు గంటలో ఎక్కడా అనవసరమైన చొరవ తీసుకోని పాండు ఆమెకి బాగా నచ్చాడు. ‘నైస్ గై’ అనుకుంది మనసులో! చివర్లో బిల్ పే చెయ్యవలసి వచ్చినపుడు మాత్రం అవసరమైన దానికంటే ఎక్కువగా తన వైపుకు ఒరిగినట్లు గుర్తుకు వచ్చినా దాని గురించి ఆమె పట్టించుకోలేదు.

ఇంతలో ఆమెకి శివరామన్ ఇంకా రాలే దని గుర్తుకు వచ్చింది. విసుగ్గా మొహం పెట్టి బ్యాగులో నుండి ఫోన్ తియ్యబో యింది.. శివరామన్ ఎందుకు రాలేదో కనుక్కోవటానికి. అయితే బ్యాగులో ఫోన్ కనపడలేదు. ఇంతకు ముందు ఫోన్ బ్యాగులో పెట్టినప్పుడు అది కిందకు జారి పోయిందేమో అనుకున్న ఆమె ఆ చుట్టుప క్కల వెతికింది. కానీ ఫోన్ ఎక్కడా కన పడలేదు. ఫోన్ నెంబర్లన్నీ అందులోనే ఫీడ్ చేసి ఉంటాయి. అది లేకపోతే ఆమెకు ఒక్క నెంబరు కూడా గుర్తుండదు. ఫోన్ పోయిన బాధకంటే.. నెంబర్లన్నీ మళ్లీ సంపాదించాలని అనుకుంటే ఆమెకి ఇంకా కోపం వచ్చింది.

ఆ కోపమంతా ఇంకా రాని శివరామన్ మీదకు మరల్చి ‘హు..’ అంటూ కాళ్ళు నేలకేసి గట్టిగా కొట్టి విసవిసా బయటకు నడిచింది.

అంతే తప్ప తన పక్కన కూర్చుని బిల్ పే చెయ్యటానికి గానూ తన వైపుకు వంగిన వ్యక్తి ఈ పని చేసి ఉండవచ్చుని ఆమెకు అనుమానం కూడా రాలేదు.

★ ★ ★

తాపీగా నడుస్తూ బయటకు వచ్చిన పాండు కారులో కూర్చున్నాడు.

‘ఏమైంది? ’ అన్నట్లు పాండువైపు చూశాడు రాజేందర్.

జేబులో నుండి సెల్‌ఫోన్ తీసి చూపిం చాడు పాండు.

“ఎక్సలెంట్..” ఆనందపడుతూ

అన్నాడు అతను.

"నిజం చెప్పాలంటే.. మీరు ఈ పని చెయ్యగలరని నేనైతే అనుకోలేదు.." ఫోన్ చేతిలోకి తీసుకుని అన్నాడు.

మీనన్ కారుని ముందుకు కదిలించాడు.

సీటుకి వెనక్కి ఆనుకుని కళ్లు మూసుకున్నాడు పాండు.

'మరలా జీవితంలో దొంగతనం చెయ్యవలసి వస్తుందని నేనే అనుకోలేదు' మనసులో అనుకున్నాడు అతను. మొదటిసారి తండ్రిని బాజీరావు కబంధ హస్తాల నుండి బయటకు రప్పించటానికి దొంగతనం చెయ్యవలసి వస్తే.. ఇప్పుడు తండ్రి హంతకుడిని అజ్ఞాతం నుండి బయటకు రప్పించటానికి చెయ్యవలసి వచ్చింది.

ఆలోచనలను అణచుకుంటూ పక్కకు చూసిన పాండూకి రాజేందర్ ఆర్రెడీ విద్య సెల్‌ఫోన్ బ్రౌజ్ చేస్తూ కనిపించాడు.

★ ★ ★

ముంబయ్ నుండి పూనే వెళ్లే ఎక్స్‌ప్రెస్ హైవేమీద ప్రయాణిస్తోంది శివరామన్ కూర్చున్న బెంజ్ కారు.

లోనావాలా దాటి పాతిక కిలోమీటర్లు వచ్చాక హైవే నుండి ఎడమ వైపు మలుపు తీసుకుంది ఆ కారు.

అప్పటి వరకూ ఎయిట్ లేన్ హైవే మీద 150 కిలోమీటర్ల వేగంతో ప్రయాణించిన కారు తన వేగం తగ్గించుకుని సన్నని రోడ్డు మార్గంలో వెళ్తోంది.

రోడ్డు మీద ఉన్న గుంతలను చాకచక్యంగా తప్పిస్తూ నైపుణ్యంతో తన యజమానికి ఇబ్బంది కలగకుండా డ్రైవ్ చేస్తున్నాడు డ్రైవర్.

వెనుక సీటులో కళ్లు మూసుకుని ఆలోచనల మధ్య ఊగిసలాడుతున్న శివరామన్‌కి ఇవేమీ పట్టలేదు.

ఏదో తెలియని అసంతృప్తి అతనిని వేధి

చతుర - విపుల

ప్రకటనల రేట్లు

కవర్స్	చతుర	విపుల
ఫ్రంట్ కవర్ (స్ట్రిప్) కలర్ మాత్రమే	8,625/–	6,900/–
బ్యాక్ కవర్ (కలర్ మాత్రమే)	8,625/–	6,900/–
రెండు / మూడు కవర్ (కలర్)	7,765/–	6,470/–
రెండు / మూడు కవర్ (నలుపు/తెలుపు)	4,315/–	3,450/–
లోపలివైపు ...		
ఫుల్ పేజి (కలర్)	6,900/–	5,750/–
ఫుల్ పేజి (నలుపు/తెలుపు)	3,450/–	2,875/–
హాఫ్ పేజి (కలర్)	4,140/–	3,450/–
హాఫ్ పేజి (నలుపు/ తెలుపు)	2,070/–	1,725/–

వివరాలకు మీ సమీపంలోని

ఈనాడు కార్యాలయాన్ని సంప్రదించగలరు

స్తుంది. పుట్టినప్పటి నుండి డబ్బు కోసం తపించిన అతనికి.. అది దొరికిన తరువాత ఆలోచనలలో మార్పు వచ్చింది.

మొదట్లో డబ్బు ఇచ్చే సుఖాలు బాగున్నట్లనిపించినా.. నెమ్మదిగా, 'వీటికోసమా నేను ఇంత మందిని దూరం చేసుకున్నది' అన్న బాధ పీడించసాగింది. డబ్బు, హోదా, అధికారం.. అన్నీ ఉన్నా, వాటిని చూసి గర్వించటానికి తన వారంటూ లేని ఈ జీవితం బోరు కొడుతుంది. ఇప్పుడు.. చేసిన తప్పుల్ని సవరించుకోలేనంత దూరం వచ్చేశాక మరలా వెనక్కి వెళ్లబుద్ధవుతుంది. మాట మాటకూ తల్లిదండ్రులు గుర్తుకువస్తున్నారు. చూడాలన్నా వారిని తను చూడలేని దుస్థితి. తను వారిని కలుసుకున్న మరుక్షణం.. తను బతికి ఉన్న సంగతి అందరికీ తెలిసిపోతుంది. తల్లిదండ్రుల్ని కూడా రహస్యంగా ఇక్కడకు తెచ్చే ఏర్పాటు చేద్దామంటే.. ప్రాణాలు పోయినా వారు ఇలాంటి రహస్య జీవితం గడపటానికి ఒప్పుకోరు! అన్ని విధాలుగా తను ఇరుక్కుపోయాడు.

ఈ మధ్య అప్పుడప్పుడూ చేసిన తప్పులు ఒప్పుకుని చట్టానికి లొంగిపోదామా? అన్న ఆలోచన వచ్చినా.. సంవత్సరాల తరబడి గడపవలసిన జైలు జీవితం వెన్నులో నుండి వణుకు పుట్టిస్తుంది.

ముఖ్యంగా విద్య పరిచయమైనప్పటి నుండి ఈ ఆలోచనలు ఎక్కువయ్యాయి.

అసలు ఎవరైనా ఒక ఆడపిల్ల తనపట్ల ఎట్రాక్ట్ అవుతుందన్న భావనే అతనికి మొదటి నుంచీ లేదు. తన ఆకారం అవకరంగా ఉంటుందని అతని ప్రగాఢ నమ్మకం.

విద్య పరిచయం అతని నమ్మకాలనూ, అభిప్రాయాలనూ తప్పని నిరూపిస్తూ ఛిన్నాభిన్నం చేసింది.

మొదటిసారి తను కనిపించినప్పుడు ఆమె మొహంలో కనిపించిన ఆనందం.. నటన కానీ, తెచ్చి పెట్టుకున్నది కానీ ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ కాదు. పైగా కాలేజీ రోజులనాటి తనకు సంబంధించిన చిన్న చిన్న విషయాలను కూడా ఆమె గుర్తుపెట్టుకున్న తీరు, ఆమెది ఇప్పుడు ఏర్పడిన ఆకర్షణ కాదని నిరూపిస్తోంది.

పోనీ.. ఆమె తన డబ్బు చూసి ఆకర్షితురాలయ్యిందా అంటే.. అదీ కాదు! ఆమె తనను శివరామన్ అనే అనుకుంటుంది. బీదరికంతో బాధపడే శివరామన్ చచ్చిపోయాడని ఆమెకి తెలియదు.

ఇప్పుడు తను బద్రీనాథ్! దేవ్ అండ్ కంపెనీ ఛైర్మన్ బద్రీనాథ్! యాభై ఎకరాలకు పైగా విస్తీర్ణంలో గులాబీలను పెంచి విదేశాలకు ఎగుమతి చేస్తున్న సంస్థకు అధిపతి! ప్రపంచంలోనే నెంబర్ వన్ గులాబీ పూల ఉత్పత్తిదారులైన 'కరుటూరి గ్లోబల్' సంస్థను అధిగమించాలన్న ధ్యేయంతో పనిచేస్తున్న బద్రీనాథ్!

ఆమెకి తను ఏదో గులాబీ తోటలో పని చేస్తున్నాడని తెలుసు, కానీ వీటన్నిటికీ తనే యజమాని అని తెలియదు. అది వివరించాలంటే ముందు శివరామన్ బద్రీనాథ్‌గా మారిన వైనం ఆమెకు వివరించాలి. అప్పుడు ఆమె తనను అసహ్యించుకుంటుందేమో అన్న అనుమానమే ఇన్నాళ్ళూ ఆ విషయం చెప్పలేకపోవటానికి కారణం.

అతను ఆలోచనలలో ఉండగానే కారు ఆ రోడ్డు మార్గం కూడా వదిలి, మట్టి దారిలోకి ప్రవేశించింది.

చుట్టూ సమున్నతంగా కనిపిస్తున్న కొండలు! అక్కడక్కడా వాటి మీద నుండి సన్నగా జాలువారుతున్న నీటి పాయలూ.. ప్రకృతి అందం అంతా పోగు పోసినట్లు ఉన్నాయి పరిసరాలు.

దారికి అడ్డంగా వచ్చిన 'ఇంద్రాయణి' నది మీద కట్టిన ఒక కచ్చా వంతెన దాటి ముందుకు సాగుతోంది కారు.

మరింత ముందుకు పోయాక పరిస రాలు ఒక్కసారిగా మారిపోయాయి. నదికీ, కొండవాలుకీ మధ్య ఉన్న యాభై ఎకరాల స్థలంలో నిర్మించి ఉన్నాయి అనేక పాలీహౌస్‌లు. వాటి మధ్య ఆగిన కారులో నుండి కిందకు దిగాడు అతను.

పూర్తిగా పాలిథిన్ కవర్లతో కవర్ చెయ్యబడిన పొలంలో పెరుగుతున్నాయి గులాబీ పూలు.

అతను కారు దిగటం గమనించి పరుగె త్తుకుంటూ వచ్చాడు మేనేజర్.

చుట్టూ పరిశీలిస్తూ అతనితో పాటు ఒక 'పాలీహౌస్'లోకి అడుగుపెట్టాడు శివరా మన్. నీరు వృథా కాకుండా మొక్కలన్ని టికీ డ్రిప్ పద్ధతిలో నీరు అందుతోంది. మొక్కలకు కావలసిన పోషకాలూ, పురుగు మందులూ ముందే నీటిలో మిక్స్ చెయ్య టంతో.. ఏదీ వృథా కాకుండా సరాసరి మొక్కలకు చేరుతున్నాయి. టెంపరేచర్, హ్యూమిడిటీ అంతా సెంట్రలైజ్డ్ కంప్యూ టర్ వ్యవస్థ ద్వారా కంట్రోల్ చెయ్యబడు తుంది. అతను గమనిస్తుండగానే గాలిలో తేమ తగ్గినందున పైన వేలాడుతున్న గొట్టాల నుండి నీరు పొగలాగా గాలిలోకి విరజిమ్మబడింది. పాలీహౌస్ అంతా పొగ మంచు కమ్ముకున్న వాతావరణం ఏర్ప డింది.

అనేక స్టేజెస్‌లో ఉన్న మొక్కలు వేలు, లక్షలు పెంచబడుతున్నాయి అక్కడ.

అక్కడి నుండి అతను పూలను నిల్వ ఉంచే కోల్డ్‌స్టోరేజ్ వద్దకు నడిచాడు. అప్పుడే కోసిన పూలు ప్యాకేజ్ పూర్తి చేసు కుని అక్కడ విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నాయి. అవి కళ్లు తెరిచేటప్పటికి అమెరికా, యూర ప్‌లలోని ఏ ఫ్లోరిస్ట్ దుకాణాల్లో ఉంటాయో? !

"ఫిబ్రవరి వస్తుంది. డిమాండ్‌కి సరి పడా సప్లై చెయ్యగలగాలి. ఒక్క ఆర్డర్ కూడా ఫెయిలవ్వకూడదు.." సూచనలు ఇస్తున్నాడు శివరామన్?

ఫిబ్రవరి వస్తే.. వాలంటైన్స్ డే వస్తుంది. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా గులాబీలకు ఆ రోజు విపరీతమైన డిమాండ్ ఉంటుంది. అది పూర్తి చెయ్యటానికి నాలుగు నెలల ముందు నుండే ఇక్కడ సన్నాహాలు మొదలవుతాయి.

అన్ని విషయాలూ సంతృప్తికరంగా అని పించి బయటకు వచ్చాడు శివరామన్.

అక్కడ జరిగే పనులు అన్నీ మనుషులే చెయ్యవలసి ఉంటుంది. అందుకే అక్కడ పనిచేసేవారి సౌకర్యం కోసం పక్కనే క్వార్టర్స్ కట్టారు.

అక్కడేదో గొడవ జరుగుతోంది.

"ఏమిటది? " అడిగాడు నిరాసక్తంగా! అక్కడ అలాంటి చిన్న చిన్న గొడవలు ఎప్పుడూ ఉండేవే!

"ఎవడో మరొకడి ఇంట్లో దొంగతనం చేశాడంట.. దొంగ వెధవలు, వీరి బుద్ధే అంత.." అంటున్నాడు మేనేజర్.

నవ్వొచ్చింది శివరామన్‌కి. తనకంటే పెద్ద దొంగ ఎవరుంటారు? ఇతగాడు

తన దగ్గర చేతులు కట్టుకుని నిలబడి పది రూపాయల దొంగను తిడుతున్నాడు.

అతనికి హఠాత్తుగా ఆ రోజు హైదరాబాద్‌లో సహదేవ్ ఇంట్లో ఎదురైన దొంగ గుర్తొచ్చాడు.

బాజీరావు రికమండేషన్ ప్రకారం అతను తిరుగులేని దొంగ. అతను సహదేవ్ ఇంట్లోకి ఆ రాత్రి వస్తున్నాడని ముందే తెలుసు. అందుకే అంతకు ముందు సహదేవ్ తనను రమ్మని ఎన్నిసార్లు పిలిచినా.. పొద్దుపోయే వరకూ వెళ్ళలేదు.

ఆ రాత్రి సహదేవ్‌కీ, తనకీ మధ్య తీవ్ర వాగ్యుద్ధం జరిగింది. సహదేవ్ తనను అనేక రకాలుగా నిందించాడు. పోలీసులకు పట్టిస్తానన్నాడు. కానీ పోలీసుల దగ్గరకు వెళ్ళాలంటే అతని భయాలు అతనివి. అందుకే ఏమి చెయ్యాలో అర్థంకాని ఉద్రేకంతో పైకి పరుగెత్తాడు. ముందే అతని సేఫ్‌లో పిస్టల్ చూసి ఉండటంతో.. అతను అది తేవటానికే వెళ్తున్నాడని ఊహించిన తను చాటుగా దాక్కున్నాడు. పిస్టల్ తీసుకుని కిందకు వచ్చిన సహదేవ్ నెత్తిమీద ఫ్లవర్‌వాజ్‌తో మోదటంతో అతను స్పృహ తప్పాడు.

అప్పటికే దొంగ ఇంట్లో ఉన్నాడని తెలుసు. అతను డాబామీదకు వెళ్ళటం చూసి.. తనూ పైకి పరుగెత్తి అతన్ని పిస్టల్‌తో బెదిరించి కిందకు తీసుకువచ్చాడు.

కింద సరాసరి అతన్ని కిచెన్‌లోకి నడిపించాడు. అతనికి అనుమానం వచ్చేలోపే వెనుకనుండి తలలోకి కాల్చాడు. అతను అక్కడే కూలిపోయాడు. తనకు కావలసింది అతను దొంగతనం చేసి తీసుకువచ్చే బాక్సుతో పాటు అతని శవం కూడా! తను చనిపోయినట్లు నమ్మించటానికి అది చాలా అవసరం. వెంటనే గ్యాస్ లీక్ చేసి కిచెన్ నుండి బయటకు వచ్చాడు.

అయితే ఈ ప్రాసెస్ మొత్తంలో జరిగిన అతిపెద్ద పొరపాటు.. దేనికోసమైతే ఆ దొంగను పురమాయించాడో, అది తనకు దొరకనే లేదు. అది దొరకక ముందే దొంగను చంపి తప్పు చేశాడు. తరువాత ఎంత వెతికినా, అతని వద్ద కానీ.. సేఫ్‌లో కానీ ఆ బాక్సు కనపడనేలేదు.

గతం గుర్తుకు వచ్చి నిట్టూర్చి, మాట్లాడకుండా వెళ్ళి కార్లో కూర్చున్నాడు. కారు ఇంకా ముందుకు వెళ్ళింది. కొండ మీదకు కొంచెం దూరం ప్రయాణించి ఎత్తైన ప్రదేశంలో కట్టిన గెస్ట్‌హౌస్ దగ్గర ఆగింది.

అక్కడి నుండి కింద పాలీహౌస్‌లూ, లేబర్ క్వార్టర్లూ చిన్న చిన్న బొమ్మల్లాగా కనిపిస్తున్నాయి.

గెస్ట్‌హౌస్‌లోకి నడవబోతుంటే.. ఫోన్‌లో మెసేజ్ అలర్ట్ వచ్చింది. ఎవరి దగ్గరనుండా అని చూశాడు. విద్య నుండి వచ్చింది. అది చూడగానే ఆనందంతో అతని గుండె తుళ్ళిపడింది.

వెంటనే మెసేజ్ ఓపెన్ చేశాడు.

"హాయ్ శివా! నేను రేపు వస్తున్నాను. కరెక్ట్ అడ్రస్ చెప్పు.." అని ఉంది అందులో.

విద్య ఫోన్ చెయ్యకుండా మెసేజ్ ఎందుకు ఇచ్చిందో అతనికి అర్థం కాలేదు. వెంటనే ఆమెకి ఫోన్ చేశాడు. స్విచ్ ఆఫ్ అని వచ్చింది. 'ఈ కొండల మధ్య సిగ్నల్స్ సరిగ్గా పనిచేయవు. విద్యకి కూడా తన ఫోన్ దొరికి ఉండదు. అందుకే మెసేజ్ ఇచ్చి ఉంటుంది..' అనుకున్నాడు.

విద్యని అక్కడకు తీసుకువచ్చి నిజాలన్నీ చెప్పాలని ఎప్పటినుండో అనుకుంటున్నాడు. అనుకోకుండా ఇప్పుడు అవకాశం దానంతట అదే వచ్చింది.

అందుకే, అతను అక్కడకు ఎలా చేరుకోవాలో వివరిస్తూ మెసేజ్ ఇచ్చాడు.

విద్య అక్కడకు వస్తుందని అనుకుంటే.. అతని నిరుత్సాహం ఎగిరిపోయి మన